

Na današnji dan 1992. godine došlo je do najveće razmjene 700 preživjelih logoraša, a na tisuće Hrvata u tim su logorima ubijeni.

Ovu istinu znajte! Mi nikome ne želimo zlo, ali nećemo dopustiti da se povijest ponovi!

Srbočetnička agresija na Hrvatsku 1991. godine prouzročila je i neizvjesnost o sudbini više tisuća zatočenih, nestalih i nasilno odvedenih hrvatskih branitelja i civila, a to pitanje je i danas najteže pitanje ratnih posljedica u Republici Hrvatskoj. Naporima nadležnih tijela RH do danas je riješena sudbina preko 82% evidentiranih nestalih osoba, no još je uvijek nepoznata sudbina 1.468 osoba te mjesto ukopa posmrtnih ostataka 401 smrtno stradale osobe, što ukupno čini **1869** nerješen slučaj iz Domovinskog rata.

U Srbiji su na kraju 20. stoljeća postojali koncentracijski logori za mučenje, silovanje i klanje Hrvata.

Imena tih logora, ništa manje strašnih od Auschwitza ili Dachaua, su:

- Mitrovica u Srijemu, Vojvodina
- Stajićevo u Banatu, Vojvodina
- Begejci u Banatu, Vojvodina
- Niš u užoj Srbiji
- Valjevo u užoj Srbiji
- Kragujevac u užoj Srbiji

- Cacak u užoj Srbiji
- Topcider, Beograd
- Velepromet u Vukovaru na Hrvatskom teritoriju (tzv. 'Krajina')
- Bučje kod Požege na Hrvatskom teritoriju (tzv. 'Krajina')
- Vojnić na Hrvatskom teritoriju (tzv. 'Krajina')
- Knin, na Hrvatskom teritoriju ('Krajina')
- Manjača kod Banja Luke, Bosna i Hercegovina ('Republika Srpska')
- Omarska, Bosna i Hercegovina ('Republika Srpska')
- Keraterm, Prijedor, Bosna i Hercegovina ('Republika Srpska')
- Morinj u Boki Kotorskoj, Crna Gora